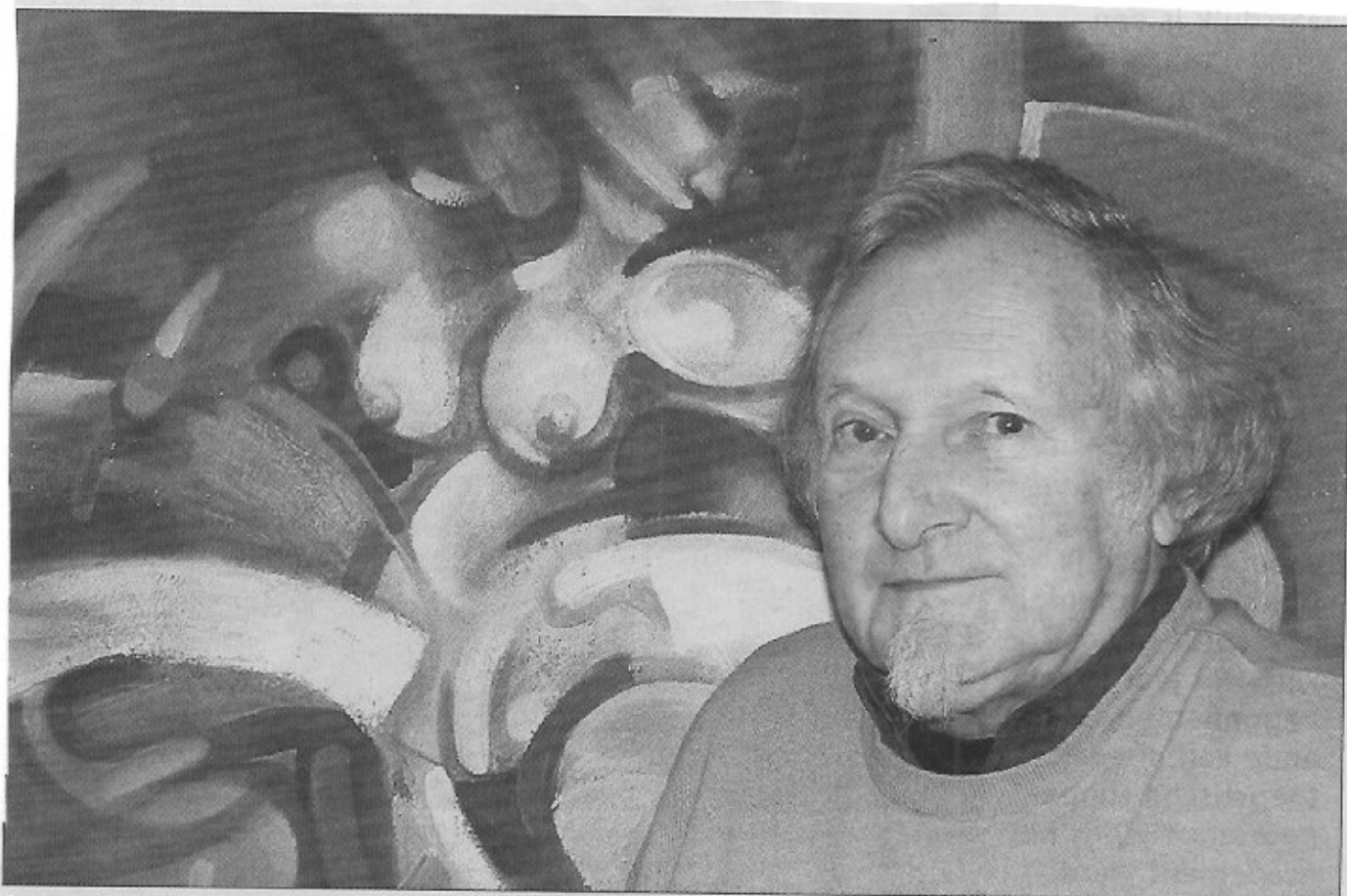

Kunstschilder & cartoonist Willy Bosschem viert op 10 januari zijn 75ste verjaardag

„Ik ga met de
glimlach door het leven”

■ Op maandag 10 januari is het groot feest bij de familie Bosschem. Willy Bosschem, de bekende kunstschilder en huiscartoonist van De Zeewacht, viert zijn 75ste verjaardag. Zijn vrouw Mariëtte mag diezelfde dag 73 kaarsjes uitblazen. De best geïnspireerde kunstige duizendpoot van Oostende zegt van zichzelf een pessimist te zijn, maar dan een die met de glimlach door het leven gaat.

Geboren Gentenaar, maar intussen Oostendenaar in hart en nieren, Willy Bosschem - hier in zijn atelier - viert op maandag 10 januari zijn 75ste verjaardag.(Foto FRO)

Na zijn studies hoger kunst-
onderwijs moest Gentenaar Willy Bosschem 21 maanden lang zijn militaire dienstplicht vervullen in Oostende en hij is, letterlijk en figuurlijk, blijven plakken in de *Koningin der Ku(n)ststeden*.

„Tijdens mijn legerdienst leerde ik Raymond Huilmand kennen, die op dat ogenblik al journalist was bij De Zeewacht. Om ons creatief bezig te houden, hebben we een blad opgestart, Neptunus. Ray zorgde voor de tekst, ik verzorgde de cartoons, de illustraties en de lay-out. Zo ben ik ook in contact gekomen met De Zeewacht. Dries Vandamme was de toenmalige hoofdredacteur, tevens directeur van West-Toerisme en pr-man van het Oostendse casino. Zo kreeg ik een eerste opdracht om decors te ontwerpen voor het casino en ben ik gestart als cartoonist bij De Zeewacht. Het was de start van mijn carrière”, schetst Willy zijn kennismaking met Oostende.

Casino-kursaal

En van het een kwam het ander. „Ik kreeg opdrachten om de publicitaire campagnes van bekende politici als Jan Piers, Jan Felix en vader Miroir te doen. Ik kende geen

kleur en zo ben ik, na mijn legerdienst, op 1 mei 1953, gestart als hoofd van de kunststudio. Het was mijn taak decors, affiches en uitnodigingen voor spektakels te ontwerpen. Wij moesten het visuele imago van het casino-kursaal verzorgen”, legt de kunstenaar uit.

„Het casino was mijn levenswerk”

In totaal werkte Willy Bosschem 50 jaar in het casino, eerst onder Roger Derammée, later onder Jean-Claude Van Biervliet, Luc Verfaillie en nu de familie Verdonck. In 1995 was hij 65 en moest hij met pensioen als directeur van de stedelijke academie. In het casino is hij nog gebleven als pr-man en organisator van tentoonstellingen, iets waar hij nog altijd druk mee bezig ben.

„Het casino was mijn levenswerk. Ik heb er fantastische dingen beleefd. Tal van grote vedetten hebben er opgetreden of waren te gast. Het gebouw was niet meer up-to-date. Misschien heeft Oostende, begin de jaren 90 de kans gemist om een exclusief nieuw

casino te laten bouwen. De realisatie van het ontwerp van Bob Van Reeth, of dat van Foster, zou onze stad een buitengewone exclusiviteit bezorgd hebben. Heel Europa zou komen zien. Door omstandigheden, vooral politiek, is het feest niet doorgegaan en hebben we nu een positief gerenoveerd gebouw.

Gids

„Maandagnamiddag heb ik als gids gefungeerd om de bezoekers rond te leiden. Duizend en één herinneringen borrelden weer naar boven: Bécaud, Adamo, Iglesias, Fats

Domino en noem maar op! Het is duidelijk dat, zelfs onze 'nieuwe kursaal' die grote sterren niet meer aankan, ook niet met een subliem auditorium van 2.200 zitplaatsen. Die treden nu op in een sportpaleis of in voetbalstadions voor 30 tot 40.000 mensen. Ze zijn onbetaalbaar geworden! Ik ben ervan overtuigd dat de kursaal, dankzij de renovatie, weer zal opbloeien en zal fungeren als het kloppend hart van Oostende. Er wordt keihard gewerkt en er zijn veel mensen mee bezig!”

Willy Bosschem was dag en nacht in de weer voor en in het casino. Vanaf 1977 werd hij,

op aandringen van Alfons Laridon, de toenmalige schepen van Onderwijs, directeur van de stedelijke academie en werkte hij zagezegd half-time in het casino-kursaal. In feite had hij twee full-time jobs. Er bleef bitter weinig tijd om nog echt schilder te zijn en te blijven.

„Journalist Jan Guillemain heeft ooit gezegd dat ik als full-time kunstschilder veel meer succes zou hebben ge oogst. Ik zal nooit weten of hij gelijk had of niet. Feit is dat ik van 's morgens vroeg, soms tot diep in de nacht, bezig was. Gelukkig heb ik nooit, met uitzondering van een glaasje rode

wijn bij het eten, gedronken of gerookt. Ik moest zeer wendbaar zijn, van de hak op de tak, van de os op de ezel springen. De momenten om relax eens te kunnen schilderen, thuis of in mijn atelier, moest ik echt stelen. Toch kan ik terugblikken op een geslaagde kunstvolle carrière”, stelt Bosschem tevreden.

„Ik heb, met mijn Smoke-Art, misschien de kans gemist om internationaal door te breken. Had ik op dat ogenblik een manager gehad, zoals de kunstenaars van nu nodig hebben, zou ik misschien toch doorgebroken zijn”, denkt Willy. „Mede dank zij mijn

werk in het casino-kursaal, mijn cartoons in De Zeewacht, mijn ontwerpen voor de meest uiteenlopende verenigingen, mijn werk in de academie kreeg ik toch wat naam in Oostende en in de regio. Ik ben nog altijd druk bezig. Kunst aan Tafel is een idee van mij. De borden, voor een appel en een ei ontworpen en geschilderd door mijn vrienden-kunstenaars en mezelf, vliegen als zoete broodjes de deur uit. Toerisme Oostende is op de kar gesprongen en heeft voor de nodige promotie gezorgd.”

Familie

Willy Bosschem is al 50 jaar getrouwd met Mariëtte Dielman en is de vader van één dochter, Rita, met wie hij nu nog altijd lief en leed deelt. „Nu maak ik veel tijd vrij voor mijn dochter maar door het vele werk heb ik haar niet zien opgroeien. Daar heb ik spijt van. Nu trekken we veel samen op, ook al omdat mijn vrouw al vele jaren last had van artrose en moeilijk uit voeten kan. Haar pijn heeft veel afgeremd. Mijn boerderijtje in de Provence zal wel voor eeuwig een droom blijven. Ik heb in mijn leven veel mooie maar ook veel moeilijke momenten gekend. We hebben er ons steeds kunnen doorslaan. Ik ben een gevoelsmens, een pessimist maar wil een optimist zijn, ik ga met de glimlach door het leven. 't Is goed of slecht, wit of zwart. Ik vloek eens hard, blijf niet lang bij de pakken zitten”, omschrijft Willy Bosschem zichzelf.

Jong van hart en ideeën

„In feite besef ik het niet dat

ik al 75 ben. Ik heb nog de naweeën van een heupoperatie, twee jaar geleden, maar ik klaag niet. Vroeger kwam ik tijd te kort, nu neem ik voor alles mijn tijd! Ik voel me nog jong van hart en ideeën.”

„Oostende is voor mij de kleine stad met grootse allure”

Gentenaar Willy Bosschem mag tevreden terugblikken op meer dan een halve eeuw Oostende en een rijk gevuld leven. „Maar rijk ben ik er niet van geworden maar ik heb wel een rijk verleden achter mij liggen”, lacht hij. „Mijn grote rijkdom is het vele contact met mensen, van allerlei rang en stand. Dat dagelijkse menselijke contact, in de kursaal of in de academie, dat mis ik nu wel een beetje. Daarom ben ik zo blij dat ik nog wekelijks mijn cartoons mag tekenen voor de Roulartagroep. Dat is mijn huidige contact met de mensen, met Oostende, de stad van mijn hart.”

„De Gentenaar in mij is gestorven, ik ben op en top Oostendenaar. De zee, de kursaal, de renbaan, de luchthaven, de jachthaven, de handelshaven, de vismijn, de prachtige hotels en exclusieve gastronomie, de cultuur op hoog niveau; dat alles is voor mij Oostende, een stad waar je altijd kan werken in een sfeer van vakantie, ontspanning. Het is een kleine stad met grootse allure, met uitstraling. Hier ben ik gelukkig, ook al word ik maandag 75 jaar.”

(Fons Roets)